

5. Zdaniem stopy skarżącej argumentacja Sądu Pierwszej Instancji w zakresie opinii służby prawnej jest sprzeczna z wyrokiem Trybunału w sprawie *Turco*. Nawet jeśli niniejsza sprawa nie dotyczy przepisów prawa, oczywistym jest, że konieczne jest przeprowadzenia badania na tym etapie na podstawie treści opinii. Fakt, iż zgodność z prawem poprzedniej decyzji mogła być zostać zakwestionowana nie stanowi samo w sobie powodu do ujawnienia dokumentu — a wręcz odwrotnie. Brak informacji może sam w sobie powodować wątpliwości co do zgodności z prawem określonej decyzji, jak i zgodności z prawem całego procesu decyzyjnego. Ryzyko pojawienia się wątpliwości mogło również zostać oddalone jeśli tylko Komisja określiłaby jasno w uzasadnieniu, dlaczego wybrała rozwiązanie, które służba prawna odradzała. Twierdzenie, że służba prawna była bardziej powściągliwa i ostrożna jest pozbawione wszelkich podstaw w ten sam sposób jak argumentacja Sądu dotycząca dokumentów. Poza tym strona skarżąca uważa, że argument, iż trudno byłoby służbie prawnej obronić inne stanowisko w sądzie ma zbyt ogólny charakter, aby wykazać, iż ryzyko jest racjonalne i przewidywalne a nie jest czystą hipotezą.
6. Strona skarżąca nie kwestionuje faktu, że znaczna część dokumentacji zawiera materiał, który wymaga takiej ochrony, iż powinien pozostać tajny. Tego rodzaju wnioski musi jednak, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, opierać się na szczegółowym i indywidualnym badaniu by ustalić czy ujawnienie treści dokumentu spowoduje poważne zagrożenie dla chronionego interesu.
7. Co się tyczy służącej urzędnikom swobody wyrażania opinii, skarżąca pragnie zwrócić uwagę na fakt, iż na urzędnikach spoczywa obowiązek wykonywania swych obowiązków w ramach służby i stosownie do postanowień regulaminu pracowniczego obowiązującego w instytucjach Wspólnoty. Fakt, że opinia publiczna ma prawo przygląda się ich działaniom nie stanowi akceptowalnego powodu by zaniechać prawidłowe wykonywanie ich obowiązków.
8. Przedsiębiorstwo, będące częścią koncentracji przedsiębiorstw, jak każdy obywatel Unii i każde przedsiębiorstwo z siedzibą w Unii Europejskiej, ma prawo uzyskać informacje o dokumencie nawet jeśli dokument ten jest poufny ze względu na ochronę wewnętrznej procedury decyzyjnej jeżeli zachodzi okoliczność nadrzędnego interesu społecznego w ujawnieniu tego dokumentu. Uwagi jakie przedstawiła *MyTravel* mogły w opinii stopy skarżącej jak najbardziej stanowić taki interes i nie mogą być oddalone bez dalszego badania — jak uczynił Sąd Pierwszej Instancji — wyłącznie ze względu na prywatny interes stopy skarżącej. Strona skarżąca nie ma żadnego obowiązku przedstawiać w tym zakresie twierdzenia i dowody. Do instytucji wspólnotowych należy raczej stwierdzenie czy zachodzi okoliczność nadrzędnego interesu prawnego.
9. strona skarżąca twierdzi, że w swym wyroku Sądu Pierwszej Instancji naruszył prawo wspólnotowe i nie zastosowała prawidłowo art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów.

10. W każdym razie prawdopodobnie istnieją części dokumentów, które mogły zostać ujawnione stosownie do przepisów o częściowym ujawnieniu z art. 4 ust. 6 rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów.

(¹) Dz.U. Dz 272, s. 18.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 24 września 2008 r. w sprawie T-248/05 HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalsgesellschaft mbH) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Manpower, Inc., wniesione w dniu 27 listopada 2008 r. przez HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalsgesellschaft mbH)

(Sprawa C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (dawniej HP Temporärpersonalsgesellschaft mbH) (przedstawiciel: M. Ciresa, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Manpower, Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że wyrok Sądu narusza art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 lit. d) i art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.